

Link do produktu: <https://modeltechnik.pl/swiatynia-luksorska-noca-egipt-p-674.html>

Świątynia Luksorska nocą, Egipt

Dostępność	Niedostępny
Numer katalogowy	C-101719
Ilość elementów	1000
Rozmiar	680 x 470 mm
Wymiary pudełka	385 x 275 x 52 mm

Opis produktu

Puzzle 1000 elementów.

Wzór wycofany z oferty 07-01-2013 r. - Nakład wyczerpany.

Świątynia Luksorska nocą, Egipt - Świątynia Luksorska znana także jako Świątynia Narodzin Amona jest jedną z budowli starożytnego Egiptu, które można obejrzeć w Luksorze, w południowym Egipcie. Zaliczana jest do jednego z dwóch (drugim jest świątynia w Karnaku) najważniejszych zabytków wschodniego brzegu Teb. Budowę świątyni rozpoczął Amenhotep III, jego następcy kontynuowali dzieło jej rozbudowy. Ostateczny kształt otrzymała za czasów Ramzesa II.

Świątynie Amona w Luksorze i Karnaku połączone są ze sobą aleją procesyjną długości ok. 3,0 km, przy której stoją sfinksy. Aleja prowadziła wzdłuż Nilu do wielkich pylonów ustawionych przez Ramzesa II. Przed pylonami stanęły dwa 25,0 m wysokości obeliski oraz sześć posągów Ramzesa, królowej Nefertari i ich córki Maritamon w pozycji siedzącej. Do naszych czasów przetrwały tylko dwa z nich (trzeci jest odrestaurowany). Pylony zdobione są reliefami o tematyce batalistycznej, sławiącej zwycięstwo Ramzesa nad Hetytami w bitwie pod Kadesz. Za pylonami znajduje się dziedziniec Ramzesa II otoczony podwójną kolumnadą. Bezpośrednio za pylonami, po prawej stronie znajduje się kaplica Hatszepsut, a po lewej, na ruinach świątyni, zbudowano meczet Abu al-Haggag. Dziedziniec Ramzesa z dziedzińcem Amenhotepa III łączy kolumnada Amenhotepa (długa sala trójnawowa). Przy wejściu do kolumnady Amenhotepa postawiono dwa, ogromnych rozmiarów posągi Ramzesa III. Kolumny mają głowice w kształcie rozwiniętych kwiatów papirusu. Dziedziniec Amenhotepa poprzedza salę hypostylową, za którą znajduje się najstarsza część świątyni, sanktuarium poświęcone triadzie bóstw tebańskich: Amonowi, Chonsu i Mut. Podczas prac wykopaliskowych na dziedzińcu odnaleziono 20 posągów królewskich ukrytych pod posadzką jeszcze w starożytności. Najstarsze z nich pochodzą z czasów Amenhotepa.

W czasach rzymskich na terenie świątyni mieścił się obóz wojskowy. Chrześcijanie używali świątyni jako kościoła.

W 1979 roku Luksor został wpisany na Listę światowego dziedzictwa UNESCO.